

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Orel jednota Uherský Brod**, IČO 62832638
se sídlem Lipová 2614, Uherský Brod
zastoupen advokátem JUDr. Danielelem Vidunou, LL.M.
se sídlem Palackého 715/15, Praha 1

proti

žalované: **Národní sportovní agentura**
se sídlem Českomoravská 2420/15, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy ze dne 19. 12. 2019, č. j. MSMT-23537/2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy („původní žalovaný“) ze dne 19. 12. 2019, č. j. MSMT-23537/2019 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým ministerstvo jako správní orgán příslušný podle § 14 odst. 2 a § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) zamítlo žádost

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

žalobce o poskytnutí dotace ze dne 31. 10. 2018 evidovanou pod č. SPORT-2-B-2794/2019 (dále též „žádost o poskytnutí dotace“) v rámci výzvy MŮJ KLUB 2019 vydané pod č. j. MSMT-29088/2018-2 (dále též „výzva“). Původní žalovaný žádost o poskytnutí dotace zamítl s tím, že žalobce nesplnil podmínku dle čl. 6.7 výzvy, neboť nedodal finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

II. Napadené rozhodnutí

2. Původní žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žádost o poskytnutí dotace splnila podmínky formálního hodnocení dle čl. 11.2 výzvy a byla následně posuzována z hlediska obecných zásad a podmínek pro poskytnutí dotace stanovených výzvou.
3. Dále zdůraznil, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobci byla přiznána dotace na základě rozhodnutí v předchozím roce, a tudíž byl povinen naplnit požadavky vyplývající z čl. 6.7 výzvy, dle kterého *„podmínkou poskytnutí dotace na příslušný rozpočtový rok je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede s MŠMT finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést.“*
4. Žalobce však nedodal finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným vyhláškou č. 367/2015 Sb., o zásadách a lhůtách finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem (vyhláška o finančním vypořádání), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), v důsledku čehož nesplnil podmínku pro poskytnutí dotace dle citovaného ustanovení čl. 6.7 výzvy, a žádosti o poskytnutí dotace proto původní žalovaný nevyhověl.

III. Žaloba

5. Žalobce v žalobě nejprve konstatoval, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť původní žalovaný v posuzovaném dotačním řízení od samého počátku postupoval v rozporu s právními předpisy a základními zásadami správního řízení a zcela překračoval a zneužíval meze správního uvážení. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s právními předpisy, základními zásadami ovládajícími správní řízení a zásadami řízení o poskytnutí dotace. Žalobce s odkazem na závěry vyslovené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46 podotkl, že v řízení od počátku absentovaly principy zákonného a transparentního dotačního procesu.
6. V prvním žalobním bodě poukázal na souvislost s dotačním řízením týkajícím se bezprostředně předcházejícího období, tedy dotačního neinvestičního programu státní podpory sportu na období roku 2018 MŮJ KLUB (dále jen „program MŮJ KLUB 2018“). Upozornil, že povinnost předložit ve lhůtě do 15. 2. 2019 vyúčtování poskytnutých dotací a vypořádat vztahy se státním rozpočtem v souladu s vyhláškou vyplývá z čl. 6.3 a čl. 6.4 vyhlášení programu MŮJ KLUB 2018. Doplnil, že přílohou č. 3 rozhodnutí původního žalovaného v rámci programu MŮJ KLUB 2018 č. 502018_2B_3418 (dále též „rozhodnutí 2018“) byla i tabulka „Finanční vypořádání dotací a návratných finančních výpomocí poskytnutých příjemcům přímo ze státního rozpočtu“, jež byla ze strany původního žalovaného označena jako „povinná příloha vyúčtování“. V části B) rozhodnutí 2018 bylo ze strany žalovaného explicitně stanoveno, že příjemce dotace je povinen zaslat žalovanému vyúčtování dotace do 15. 2. 2019, a to na předepsaných formuláři, které jsou přílohou č. 3 rozhodnutí 2018. Žalobce doplnil, že *„v případě, že tak příjemce dotace neučiní, je povinen zjednat nápravu ve lhůtě stanovené ze strany žalovaného. Pokud ke zjednání*

nápravy nedojde ve stanovené lhůtě, může být ze strany žalovaného stanoven odvod za nedodržení podmínek dotace až do výše 5% poskytnuté dotace“.

7. *Z uvedeného je dle žalobce zcela nepochybné, že „finanční vypořádání se státním rozpočtem bylo ze strany žalovaného zahrnuto do vyúčtování dotace, a to minimálně z hlediska postupů při jeho předkládání poskytovateli dotace, jelikož rozhodnutí 2018 neobsahuje žádnou zvláštní úpravu týkající se přímo finančního vypořádání se státním rozpočtem, přičemž za nedodržení předložení finančního vypořádání ve stanovené lhůtě a na stanoveném formuláři byl ze strany žalovaného stanoven odvod ve výši max. 5% z poskytnuté dotace“. Podle žalobce je nepochybné, že původní žalovaný sám označil nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem za odstranitelnou chybu, kterou nadto vzhledem ke stanovené sankci (max. 5 %) sám považuje za nevýznamnou.*
8. *Žalobce v této souvislosti dále namítl, že povinnost původního žalovaného vyzvat žalobce k předložení finančního vypořádání se státním rozpočtem v případě, že tak neučinil sám ve stanovené lhůtě (do 15. 2. 2019), vyplývá nejen přímo z části B) rozhodnutí 2018, ale rovněž z § 14f rozpočtových pravidel. Podle žalobce byly v daném případě kumulativně splněny všechny tři podmínky stanovené v § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel, a původnímu žalovanému tedy vznikla povinnost vyzvat příjemce dotace k dodatečnému doložení finančního vypořádání se státním rozpočtem, přičemž pokud by bylo finanční vypořádání se státním rozpočtem předloženo původnímu žalovanému v dodatečně stanovené lhůtě, nemohlo dojít k porušení rozpočtové kázně. Tuto povinnost však původní žalovaný nesplnil.*
9. *V druhém žalobním bodě žalobce s poukazem na čl. 6.7, čl. 14.1 a čl. 14.2 výzvy připustil, že původní žalovaný stanovil v dotačním programu MŮJ KLUB 2019 jako podmínku pro poskytnutí dotace správné, včasné a úplné vyúčtování dotace poskytnuté v rámci dotačního programu MŮJ KLUB 2018, vč. provedení finančního vypořádání. Žalobce namítl, že ze strany původního žalovaného nebylo žádným relevantním právním předpisem jasně definováno, co se rozumí správným, včasným a úplným vyúčtováním, včetně provedení finančního vypořádání (tj. zda do 15. 2. 2019 nebo i na základě výzvy s přihlédnutím k § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel, resp. § 10 odst. 1 písm. a/ vyhlášky).*
10. *Ve třetím žalobním bodě žalobce poukázal na to, že původní žalovaný porušil povinnost uloženou mu v § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel, jestliže žalobce nevyzval k odstranění vad jeho žádosti o poskytnutí dotace.*
11. *Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítl porušení principu ochrany legitimního očekávání a principu proporcionality. K uvedenému odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 2 Afs 238/2018-29. Žalobce je toho názoru, že mohl legitimně očekávat, že z jeho strany nedošlo k porušení žádné z povinností vyplývajících z jeho postavení příjemce dotace, a v návaznosti na to mohl také usoudit, že splnil jak své povinnosti plynoucí z rozhodnutí 2018, tak i podmínky stanovené výzvou. Považuje za nepřiměřené, aby byl za provinění spočívající v nepředložení formuláře vyloučen z dotačního procesu v následujícím kalendářním roce, pokud navíc údaje obsažené v tabulce finančního vypořádání byly obsaženy v jiných dokumentech předkládaných (a žalobcem předložených do 15. 2. 2019) v rámci vyúčtování, a poskytovatel dotace (původní žalovaný) tak měl dokonalý přehled o dotačních finančních prostředcích čerpaných ze strany žalobce.*

12. V pátém žalobním bodě žalobce namítl, že postup původního žalovaného byl v rozporu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí zakotvenou v čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a se základní zásadou správního řízení, dle které správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a to v rozsahu, v jakém mu byla svěřena podle § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

IV. Vyjádření původního žalovaného

13. Původní žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K právnímu režimu poskytování dotací dle rozpočtových pravidel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2008, sp. zn. 1 Afs 80/2018, dle něhož jsou dotace vnímány jako jisté dobrodiní ze strany státu, na které není právní nárok. Za klíčové považoval to, že požadavek na předložení vypořádání dotace se stáním rozpočtem do 15. 2. 2019 vychází z právních předpisů. V této souvislosti poukázal na ustanovení § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel a ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky. Z nich plynoucí požadavek je zcela racionální, neboť dotace jsou poskytovány z veřejných prostředků, a je tedy ve veřejném zájmu, aby další dotace nebyla poskytnuta subjektu, který řádně a včas neprovedl finanční vypořádání dotace poskytnuté mu dříve. Rovněž Zásady vlády o poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy, jež byly schváleny usnesením vlády ze dne 1. 2. 2010 č. 92, v části druhé bod 22. písm. f) ukládají původnímu žalovanému uvést dotčenou podmínku v rozhodnutí o poskytnutí dotace a trvat na jejím dodržování.
14. K první žalobní námitce původní žalovaný podotkl, že žalobce ve své argumentaci směřuje porušení dotačních podmínek stanovených v rozhodnutí 2018 a podmínky, které musí splnit žadatel o dotaci v rámci výzvy. K námitce stran požadavku na poskytnutí dodatečné příležitosti k nápravě spolu s odvodem do 5 % dotace původní žalovaný uvedl, že žalobcem předvídaný procesní postup se týká případného porušení rozpočtové kázně v souvislosti s dotací poskytnutou na základě rozhodnutí 2018. To však nemůže však mít vliv na zkoumání podmínek pro poskytnutí dotace na základě žádosti ze dne 31. 10. 2018, neboť v tomto řízení nebylo vydáno meritorní rozhodnutí (v dané době), což je jeden z předpokladů postupu dle ustanovení § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel. Případné uložení sankce za porušení podmínek z rozhodnutí 2018 není relevantní pro posouzení otázky, zda žadatel splnil podmínky dle výzvy v roce 2019.
15. Ke třetímu žalobnímu bodu, resp. k postupu dle ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel původní žalovaný uvedl, že nedodání vypořádání poskytnuté dotace v termínu nelze podřadit pod pojem „vady“ žádosti. Toto ustanovení (podobně jako ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu) směřuje pouze k odstranění vad, kvůli kterým vůbec není možné pokračovat v řízení. Nedodání vypořádání poskytnuté dotace není vadou, kvůli které by nebylo možné pokračovat v řízení, ale je důvodem pro meritorní zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace. Původnímu žalovanému tak nevznikla povinnost vyzvat žalobce k odstranění vad žádosti.
16. Původní žalovaný se rovněž neztotožnil s námitkami uplatněnými pod čtvrtým žalobním bodem. Trval na tom, že v dané věci nemohlo být zasaženo do principu ochrany legitimního očekávání, neboť žalobce si musel být vědom toho, že porušuje své povinnosti, pokud nedodal vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle vyhlášky. Nemohl tak

setrvávat v přesvědčení, že mu svědčí předmětné veřejné subjektivní právo. Rovněž dotčené podmínky nebyly formulovány nejasně, neboť příslušný odstavec vychází z terminologie právních předpisů a přímo odkazuje na konkrétní ustanovení rozpočtových pravidel, která odkazují na vyhlášku.

17. Původní žalovaný rovněž odmítl námitku porušení principu proporcionality, neboť právní předpisy běžně spojují s nesplněním různých lhůt faktický zánik nároku. Takové situace však nelze interpretovat jako pouhá formální pochybení, s nimiž je pak spojena nepřiměřeně tvrdá sankce. Takový výklad by odporoval principu legality. Upuštěním od podmínky dle odst. 6.7. výzvy by došlo k zásahu do principu rovnosti účastníků, neboť žadatelé, kteří důsledně dbají všech svých zákonných povinností, by byli neoprávněně znevýhodněni. Judikatura, o kterou žalobce opírá svou argumentaci, není aplikovatelná na skutkové okolnosti daného případu, neboť Nejvyšší správní soud se vyjadřoval k situacím, kdy žadatel splnil podmínky pro poskytnutí dotace a následně porušil některou z podmínek stanovených v rozhodnutí o poskytnutí dotace či nějaký obecný právní předpis určující to, jak má příjemce s dotací nakládat. V daném případě však žalobce vůbec nesplnil podmínku pro poskytnutí dotace, která vycházela přímo z právních předpisů. Původní žalovaný označil postup, kdy by měl jako poskytovatel dotace rozhodovat o tom, která z podmínek dotačního řízení je podstatná a je třeba na ní trvat, a která je pouze „formálního“ charakteru a lze ji „odpustit“, za svévolný, netransparentní a diskriminační.

V. Ústní jednání před soudem

18. Při ústním jednání před soudem, které se konalo dne 22. 9. 2022, právní zástupce žalobce v podrobnostech odkázal na žalobu. Dodal, že v kontextu celkové dotační podpory považuje postup žalovaného v programu Můj klub za nesystémový, neboť v nyní posuzované věci je nedoručení jednoho dokumentu hodnoceno jako nepřekonatelné překážka, nicméně v aktuálně vyhlášeném druhém kole uvedeného dotačního programu mohou své žádosti podat i kluby, které v předchozím období podaly žádosti pozdě či s vadami. Ačkoli je žalobci známa současná rozhodovací praxe, setrval i s ohledem na uvedené na žalobě a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému. Žalovaný se z účasti na jednání omluvil a s odkazem na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2022 č.j. 5 A 21/2020-83 a ze dne 23. 6. 2021 č.j. 14 A 25/2020-41 navrhl žalobu zamítnout.

VI. Posouzení věci soudem

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
20. V nyní projednávané věci je mezi účastníky řízení sporná otázka, zda původní žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovu žádost o poskytnutí dotace z programu MŮJ KLUB 2019 s odůvodněním, že žalobce nesplnil podmínku dle odst. 6.7. výzvy, neboť nedodal ve stanovené lhůtě finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.
21. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:

22. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že „na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak“.
23. Podle § 14j odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že „výzva k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obsah výzvy musí být přístupný po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Obsahem výzvy je její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“.
24. Podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že „trpí-li žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad; k tomu mu poskytne přiměřenou lhůtu“. Z odstavce 2 uvedeného ustanovení vyplývá, že „neodstraní-li žadatel o dotaci vady ve lhůtě podle odstavce 1, poskytovatel řízení zastaví“. Podle odstavce 3 pak platí, že „pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele o dotaci k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, k čemuž žadateli o dotaci poskytne přiměřenou lhůtu“.
25. Podle § 14m odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že „poskytovatel rozhodnutím
- a) zcela poskytne dotaci nebo návratnou finanční výpomoc,
 - b) zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, nebo
 - c) dotaci nebo návratnou finanční výpomoc zčásti poskytne a zároveň žádost ve zbytku zamítne“.
26. Ustanovení § 14q rozpočtových pravidel pod rubrikou „Vztah ke správnímu řádu“ v odstavci 1 normuje, že „v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se nepoužije ustanovení § 37 odst. 3, § 41, § 45 odst. 2 a 4, § 71 odst. 3, § 80 odst. 4 písm. b) až d), § 140 odst. 2 a § 146 správního řádu“.
27. Podle § 14q odst. 2 rozpočtových pravidel platí, že „proti rozhodnutí poskytovatele není přípustné odvolání ani rozklad. Obnova řízení se nepřipouští. Přezkumné řízení se nepřipouští, s výjimkou postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu“.
28. Podle § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel (ve znění účinném do 27. 11. 2020) platí, že „poskytovatel bez zbytečného odkladu písemně vyzve příjemce dotace k provedení opatření k nápravě v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění důvodně domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s ní porušil podmínku,
- a) za které byla dotace poskytnuta,
 - b) u níž poskytovatel podle § 14 odst. 5 stanovil, že její nesplnění bude postiženo nižším odvodem, než kolik činí celková částka dotace, a
 - c) jejíž povaha umožňuje nápravu v náhradní lhůtě“.
29. Z § 14f odst. 2 rozpočtových pravidel (ve znění účinném do 27. 11. 2020) se podává, že „v rozsahu, v jakém příjemce dotace provedl opatření k nápravě podle odstavce 1 nebo vrátil dotaci nebo její část podle odstavce 3, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně“.
30. Podle § 14 odst. 9 věty první rozpočtových pravidel platí, že „příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci je povinen ji s poskytovatelem vypořádat v rámci finančního vypořádání (§

75). Věta první se nevztahuje na dotaci, která byla příjemci poskytnuta ve výši výdajů, případně nákladů, které příjemce uhradil z vlastních zdrojů před jejím poskytnutím.“.

31. Podle § 75 rozpočtových pravidel platí, že „organizační složky státu, příspěvkové organizace a příjemci dotací a návratných finančních výpomocí provádějí finanční vypořádání se státním rozpočtem, státními finančními aktivy nebo Národním fondem v termínech a podle zásad, které stanoví ministerstvo vyhláškou. Ustanovení § 14 odst. 9 věty druhé není větou první dotčeno“.
32. Zásady a lhůty pro finanční vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem pro příjemce dotací jsou upraveny vyhláškou.
33. Podle § 9 odst. 1 vyhlášky platí, že „příjemce, kterému byla poskytnuta dotace nebo návratná finanční výpomoc přímo z jednotlivých kapitol státního rozpočtu vyjma kapitol Všeobecná pokladní správa a Operace státních finančních aktiv, předloží do 15. února následujícího roku poskytovateli
 - a) přehled o dotacích a návratných finančních výpomocích týkající se předchozího roku podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 této vyhlášky,
 - b) přehled o dotacích poskytnutých na akce v rámci programového financování, projekty výzkumu, vývoje a inovací a na projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie a z prostředků finančních mechanismů týkající se celé doby trvání akce nebo projektu podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 této vyhlášky,
 - c) komentář.“ Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení „příjemce podle odstavce 1 zároveň do 15. února následujícího roku převede na účet cizích prostředků poskytovatele případnou vratku“.
34. Podle ustanovení § 10 odst. 1 vyhlášky platí, že „Poskytovatel, který je současně správcem kapitoly, do 31. března následujícího roku
 - a) provede kontrolu předložených podkladů a v případě zjištění nedostatků zajistí nápravu,
 - b) vypracuje z předložených přehledů souhrn za všechny příjemce podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 4 a 6 této vyhlášky,
 - c) vypracuje komentář.“
35. Ze správního spisu vyplývá, že původní žalovaný jakožto poskytovatel dotace obdržel dne 31. 10. 2018 žádost žalobce o poskytnutí dotace v rámci Výzvy MÚJ KLUB 2019.
36. Z čl. 1.2 výzvy vyplývá, že „dotace dle této Výzvy jsou poskytovány na základě ustanovení § 6b odst. 1 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podpoře sportu“), a v souladu s ustanoveními § 14 až § 15” rozpočtových pravidel.
37. V čl. 6.7 výzvy je uvedeno, že „podmínkou poskytnutí dotace na příslušný rozpočtový rok je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede s MŠMT finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést“.
38. Dle čl. 11.1 výzvy platí, že „hodnocení žádosti je prováděno podle pravidel stanovených ve Výzvě a dělí se na formální a věcné“.
39. Podle čl. 11.2 výzvy platí, že „Formální hodnocení:

a) MŠMT posoudí, zda žadatel je oprávněným žadatelem a zda splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 4.1. Není-li žadatel oprávněným žadatelem nebo není-li splněna některá z podmínek stanovených v čl. 4 odst. 4.1, MŠMT usnesením řízení o žádosti zastaví“

b) MŠMT posoudí, zda žádost splňuje náležitosti dle čl. 9 odst. 9.1, zda obsahuje povinné přílohy dle čl. 9 odst. 9.2. Pokud žádost některou z náležitostí nesplňuje, nebo některou z příloh neobsahuje, nebo pokud jsou některé z příloh neaktuální či nejsou předloženy v náležité podobě, postupuje MŠMT podle čl. 13“.

40. Podle čl. 11.3 výzvy platí, že „žádost, která splnila podmínky formálního hodnocení, lze hodnotit věcně“.
41. Z čl. 12.1 výzvy se podává, že řízení o poskytnutí dotace vede původní žalovaný a postupuje v něm podle § 14 a násl. rozpočtových pravidel.
42. Z čl. 13.1 výzvy vyplývá, že „žadatelé budou na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. To se netýká těch vad žádosti, které jsou ve Výzvě výslovně označeny jako neodstranitelné“.
43. V čl. 14.1 výzvy si původní žalovaný na základě ustanovení § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel vyhradil, že může kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace.
44. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
45. Soud předně konstatuje, že v obdobných věcech již rozhodoval. V nedávné době se zabýval obdobnými případy, kdy původní žalovaný zamítal žádosti o poskytnutí dotace z programu MŮJ KLUB 2019 s odůvodněním, že žadatel nesplnil podmínku dle odst. 6.7. výzvy, neboť nedodal finanční vypořádání ve stanovené lhůtě a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Soud při rozhodování v nyní projednávané věci vycházel zejména z rozsudků Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2020, č. j. 10 A 23/2020-48 (SK Benešov z. s.), ze dne 17. 12. 2020, č. j. 10 A 24/2020-44 (Tělovýchovná jednota Sokol Mrákov, z. s.), ze dne 17. 12. 2020, č. j. 14 A 20/2020-48 (SK Slavia Orlová, z. s.), ze dne 17. 12. 2020, č. j. 14 A 21/2020-48 (FK Kameničky, z. s.), ze dne 23. 6. 2021, č. j. 14 A 25/2020-41 (Plavecký klub Slávia VŠ Plzeň, z. s.) a ze dne 26. 8. 2021, č. j. 6 A 22/2020-31 (Atletický klub-AC Pardubice, spolek), kdy byla ve všech případech žaloba zamítnuta. Žalobci byli v uvedených věcech zastoupeni stejným právním zástupcem, kterým je zastoupen žalobce v nyní projednávané věci, přičemž se shodují i uplatněné žalobní námitky. Se závěry vyslovenými ve výše uvedených rozsudcích se soud zcela ztotožňuje, neshledává důvody se od nich jakkoli odchylovat a při rozhodování v nyní posuzované věci z nich pro jejich nespornou relevanci vychází. Vzhledem k této skutečnosti soud pouze ve stručnosti rekapituluje hlavní důvody, pro které byly žalobní námitky žalobce shledány nedůvodnými; v podrobnostech lze odkázat na výše zmíněné rozsudky.
46. Pro úplnost soud dále uvádí, že si je vědom rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 6. 2021, č. j. 14 A 22/2020-54 (Český veslařský klub Pardubice, z. s.), kterým bylo obdobné rozhodnutí původního žalovaného ve věci zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace z programu MŮJ KLUB 2019 zrušeno. Důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí byla jeho nepřezkoumatelnost, neboť dle soudu nebyl z rozhodnutí seznatelný konkrétní důvod pochybení tehdejšího žalobce ve vyúčtování. Tato situace je však odlišná od nyní

prezkoumávané věci, neboť původní žalovaný ve svém rozhodnutí jasně specifikoval, z jakých důvodů žádost žalobce o poskytnutí dotace z předmětného programu zamítl.

47. Jak bylo uvedeno výše, původní žalovaný v posuzované věci žalobcovu žádost o poskytnutí dotace napadeným rozhodnutím zamítl s poukazem na nesplnění podmínky uvedené v čl. 6.7 výzvy.
48. Žalobce nečiní spornou skutkovou okolnost, že ve lhůtě vyplývající ze shora označených právních předpisů a dotačních podmínek nesplnil povinnost správně, včas a úplně vyúčtovat dotaci poskytnutou mu v předchozím roce a provést s původním žalovaným finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel.
49. Vzhledem k tomu, že součástí spisového materiálu nebylo znění podmínek týkajících se „Vyhlášení dotačního neinvestičního programu státní podpory sportu na období roku 2018 Můj klub“ ani znění podmínek výzvy, soud těmito listinami, jež mu byly předloženy žalobcem, provedl důkaz při ústním jednání.
50. Soud nejprve přistoupil k posouzení důvodnosti námitek, jimiž žalobce pod prvním žalobním bodem poukazoval na souvislost posuzované věci s plněním dotačních podmínek vyplývajících z rozhodnutí 2018, kdy akcentoval, že původní žalovaný sám označil nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem za odstranitelnou a nevýznamnou chybu, a dále dovozoval, že pokud původní žalovaný v rozporu s § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel a § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky žalobce nevyzval k nápravě takového případného porušení, nemohlo být žalobci nesplnění předmětné podmínky vytýkáno.
51. Soud žalobci přisvědčuje pouze v tom, že podmínka poskytnutí dotace uvedená v čl. 6.7 výzvy, jejíž nesplnění bylo podle odůvodnění napadeného rozhodnutí důvodem zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace, vykazuje úzkou souvislost s tím, že žalobci byla poskytnuta z podobného dotačního programu dotace v bezprostředně předcházejícím období. Jak bylo uvedeno výše, žalobci byla rozhodnutím 2018 poskytnuta dotace z programu MŮJ KLUB 2018. I v předchozím dotačním období přitom dotační pravidla předmětného programu reflektovala požadavek plynoucí z obecně závazných právních předpisů, dle nichž je příjemce dotace povinen ve lhůtách a způsobem předvídaným rozpočtovými pravidly a prováděcím právním předpisem vyúčtovat poskytnuté dotační prostředky a provést finanční vypořádání včetně případné vratky finančních prostředků. Žalobce se však mylí, jestliže z popsané souvislosti z obsahu dotačních podmínek obou programů dovozuje, že pokud nebyl na neplnění podmínky uložené mu rozhodnutím 2018 procesně relevantním způsobem upozorněn, resp. nebyl vyzván k nápravě, nemohla být s poukazem na neplnění uvedené podmínky zamítnuta jeho žádost o poskytnutí dotace v bezprostředně následujícím dotačním období.
52. Soud zdůrazňuje, že požadavek včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování přiznané dotace plyne již ze samotných rozpočtových pravidel. Povinnost vypořádat dotaci v rámci finančního vypořádání s poskytovatelem dotace je příjemci dotace uložena v ustanovení § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel, jež odkazuje na § 75 tohoto zákona. Ustanovení § 75 rozpočtových pravidel pak odkazuje na prováděcí právní předpis, kterým je v daném případě vyhláška upravující v podrobnostech mj. i lhůty, zásady a pravidla pro příjemce dotací týkající se finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem a vyúčtování poskytnutých dotací.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

53. Jak bylo avizováno shora, v ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky je přitom příjemcům dotací explicitně uložena povinnost předložit do 15. února následujícího roku poskytovateli dotace přehled o dotacích a návratných finančních výpomocích týkající se předchozího roku podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 vyhlášky. V odstavci 2 téhož ustanovení je pak příjemci dotace uložena povinnost zároveň ve stejné lhůtě převést na účet cizích prostředků poskytovatele případnou vratku dotačních prostředků.
54. Z uvedeného vyplývá, že povinnost finančního vypořádání a vyúčtování dotace poskytnuté žalobci rozhodnutím 2018 byla žalobci uložena jednak obecně závaznými právními předpisy (shora specifikovanými ustanoveními rozpočtových pravidel a vyhlášky), jednak bylo žalobci plnění předmětné povinnosti vedle toho uloženo rovněž dotačními podmínkami programu MŮJ KLUB 2018 (viz čl. 6.3 a čl. 6.4 vyhlášení programu MŮJ KLUB 2018). Nicméně žalobce byl k dodržování předmětné povinnosti zavázán již samotným rozhodnutím 2018.
55. Soud v tomto směru zdůrazňuje, že požadavek plynoucí z čl. 6.7 výzvy se nejeví být jakkoli iracionálním, ani svévolným či diskriminačním. Právě naopak, uvedený požadavek je adekvátním odrazem tzv. „*principů 3E*“, tj. principu efektivního, účelného a hospodárného nakládání s veřejnými prostředky. Původnímu žalovanému tudíž nelze nijak vytýkat, že uvedené hledisko učinil součástí dotačních podmínek uvedených v čl. 6 výzvy (k tomu blíže v rámci vypořádání žalobních námitek soustředěných pod čtvrtým žalobním bodem).
56. Soud závěrem k této žalobní námitce dodává, že se zcela ztotožňuje s argumentací původního žalovaného. Žalobce v dané věci směřuje důsledky spojené s nesplněním pravidel vyplývajících z podmínek již přiznané dotace na straně jedné s posouzením plnění podmínek pro vyhovění nové žádosti o poskytnutí dotace na straně druhé.
57. Soud nepřisvědčil ani druhé žalobní námitce, v níž žalobce namítal, že ze strany původního žalovaného nebylo ani žádným relevantním právním předpisem jasně definováno, co se rozumí správným, včasným a úplným vyúčtováním vč. provedení finančního vypořádání [tj. zda do 15. 2. 2019 nebo i na základě výzvy původního žalovaného s přihlédnutím k § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel, resp. k § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky].
58. Jak soud zdůraznil výše, posouzení toho, zda žalobce jako žadatel splnil podmínky dle výzvy (čl. 6.7 výzvy), není a ani nemůže být nijak závislé na tom, zda původní žalovaný jako poskytovatel dotace vytkl žalobci porušení dotačních podmínek vážících se k rozhodnutí 2018, zda byl žalobce případně na porušení předmětné povinnosti ze strany žalovaného jako poskytovatele dotace v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím 2018 upozorněn, či dokonce na tom, zda mu snad byla za ne(s)plnění dané povinnosti uložena sankce.
59. Ustanovení čl. 6.7 výzvy zcela jednoznačně a způsobem nevzbuzujícím pochybnost stanoví, že podmínkou pro poskytnutí dotace v programu MŮJ KLUB 2019 je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede s MŠMT (původním žalovaným) finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést. Jak soud vyložil shora, povinnost provést finanční vypořádání a vyúčtování přiznané dotace a převést případnou vratku ve lhůtě do 15. 2. 2019 byla žalobci

uložena již ustanovením § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 vyhlášky. Ustanovení čl. 6.7 výzvy na plnění zákonné povinnosti uložené v ustanovení § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel zjevně odkazuje a není v tomto ohledu nijak neurčité či nesrozumitelné; z ničeho pak nevyplývá, že by snad bylo v rozporu s jinou podmínkou pro vyhovění žádosti o poskytnutí dotace.

60. V daném případě rovněž nejde o situaci, kdy by byly podmínky poskytnutí dotace předvídané výzvou stanoveny nejasně, způsobem vzbuzujícím legitimní pochybnost, resp. vadně takovým způsobem, kdy by takové nedostatky nemohly být kladeny k tíži žadatele o dotaci ve světle žalobcem připomínaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2011, č. j. 2 Afs 42/2011-60. Soud nepochybuje o tom, že v posuzované věci nejde v žádném ohledu o případ, kdy by žalobci jako příjemci dotace nemohlo být přičítáno k tíži, že nemohl splnit dotační podmínky vinou špatného postupu poskytovatele dotace, jeho nečinností či nejasnou formulací dotačních podmínek (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010, č. j. 1 Afs 77/2010-81, ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009-63, ze dne 14. 7. 2017, č. j. 2 Afs 208/2016-52, ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 Afs 90/2012-33, či ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007-68).
61. Předpoklad vydání kladného rozhodnutí o žádosti o poskytnutí dotace (podpory) z programu MŮJ KLUB 2019 vyplývající z čl. 6.7 výzvy není nijak spojen s tím, zda a jak případně poskytovatel dotace v rámci administrace dotace přiznané za bezprostředně předcházející období kontroloval plnění povinnosti včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování poskytnuté dotace, či zda v případě zjištěného porušení této povinnosti příjemce dotace právními předpisy předvídaným způsobem vyzval k nápravě, nebo zda za porušení této podmínky vyměřil odvod.
62. Žalobce se v uvedeném směru nemůže domáhat poskytnutí ochrany legitimního očekávání, jež mu dle jeho názoru mělo zprostředkovaně vzniknout v důsledku pasivity poskytovatele dotace (původního žalovaného), který mu v rámci administrace dotace za bezprostředně předcházející rok včasné nesplnění předmětné povinnosti nevytkl, případně v důsledku tvrzeného prodlení s učiněním takové výzvy k nápravě (k tomu blíže v rámci vypořádání námitek uplatněných pod čtvrtým žalobním bodem).
63. Soud se s žalobcem neztotožnil ani v posouzení opodstatněnosti námitek uplatněných pod třetím žalobním bodem, jimiž žalobce poukazoval na to, že původní žalovaný porušil povinnost uloženou mu v § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel, pokud žalobce nevyzval k odstranění vad jeho žádosti o poskytnutí dotace.
64. Soud s poukazem na shora provedenou rekapitulaci relevantní právní úpravy připomíná, že podle § 14q odst. 1 rozpočtových pravidel se v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci nepoužije mj. ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu upravující postup správního orgánu při odstraňování vad žádosti. Namísto toho rozpočtová pravidla v § 14k odst. 1 počítají toliko s tím, že pokud žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci trpí vadami, je poskytovatel povinen žadatele vyzvat k odstranění vad a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, a to výhradně za podmínky, kdy tak výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j rozpočtových pravidel.
65. Soud ověřil, že původní žalovaný ve výzvě spojuje proces odstraňování vad žádosti o dotaci toliko s vadami žádosti týkajícími se náležitostí a hledisek, která jsou předmětem formálního hodnocení žádosti. Z čl. 13 odst. 1 výzvy je zjevné, že žadatelé budou na základě § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění toliko takových vad

své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. V této souvislosti soud upozorňuje na to, že hlediska posuzovaná v rámci formálního hodnocení jsou vypočtena v čl. 11.2 výzvy, přičemž podmínka řádného a včasného finančního vypořádání a vyúčtování dotace poskytnuté v bezprostředně předcházejícím období mezi tato kritéria nepatří.

66. Soud přisvědčuje žalobci v tom, že ke dni podání žádosti o poskytnutí dotace nesplňoval (a ani nemohl splňovat) podmínku správného, včasného a úplného finančního vypořádání a vyúčtování dotace žádný ze žadatelů, jelikož lhůta pro podání žádosti o dotaci v programu MŮJ KLUB 2019 byla ze strany původního žalovaného stanovena do 31. 10. 2018, zatímco lhůta pro vyúčtování dotace poskytnuté v programu MŮJ KLUB 2018 byla stanovena do 15. 2. 2019. Je tedy zjevné, že původní žalovaný mohl splnění předmětné podmínky posuzovat teprve po uplynutí termínu předkládání vyúčtování a finančního vypořádání, tedy po dni 15. 2. 2019.
67. Soud se však nemohl se žalobcem ztotožnit v tom, že původní žalovaný byl povinen jej sám iniciativně vyzvat k odstranění „vad“ žádosti, které žalobce spatřoval v nedostacích souvisejících s plněním podmínky uvedené v čl. 6.7 výzvy. Původní žalovaný takovou povinnost s přihlédnutím k ustanovení § 14k odst. 1 ve spojení s § 14j rozpočtových pravidel v souladu s čl. 13.1 výzvy neměl. Okolnost, zda původní žalovaný měl a mohl žalobce s ohledem na ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky na včasné nesplnění povinnosti vyplývající z ustanovení § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel upozornit a vyzvat jej k dodatečnému splnění, pak v souladu s dříve uvedeným není nijak způsobila revidovat závěr, že žalobce jemu uloženou povinnost včas nesplnil, a podmínce uvedené v čl. 6.7 výzvy tedy nedostál. Soud přitom souhlasí s původním žalovaným, že nedodání vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle vyhlášky není vadou, kvůli které by snad nebylo možné pokračovat v řízení o žádosti o poskytnutí dotace, avšak jedná se o důvod pro její meritorní zamítnutí.
68. Důvodnými soud neshledal ani námitky, jimiž žalobce pod čtvrtým žalobním bodem poukazoval na porušení principů proporcionality a ochrany legitimního očekávání.
69. Namítal-li žalobce, že mohl legitimně očekávat, že z jeho strany nedošlo k porušení žádné z povinností vyplývajících z jeho postavení příjemce dotace, a v návaznosti na to mohl usoudit, že splnil své povinnosti plynoucí z rozhodnutí 2018, a splňuje tedy i podmínky stanovené čl. 6.7 výzvy, zvláště pokud ze strany původního žalovaného nedošlo k postupu dle § 14f odst. 7 rozpočtových pravidel resp. dle § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky, nemohl mu soud s poukazem na již shora vyložené závěry přisvědčit.
70. Soud v rámci vypořádání námitek uplatněných pod prvním žalobním bodem zdůraznil, že posuzování naplnění podmínky předvídané v čl. 6.7 výzvy není zjevně nijak závislé na tom, zda původní žalovaný v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím 2018 plnění povinnosti včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování poskytnuté dotace kontroloval, či zda v případě zjištěného porušení této povinnosti příjemce dotace právními předpisy předvídaným způsobem vyzval k nápravě, nebo zda za porušení této podmínky vyměřil odvod. Žalobci nemohlo vzniknout v důsledku případné pasivity poskytovatele dotace, který mu v rámci administrace dotace za bezprostředně předcházející rok včasné nesplnění předmětné povinnosti nevytkl a nevyzval jej k dodatečnému zjednání nápravy, legitimní očekávání, že na něj bude nahlíženo jako na

osobu splňující podmínku uvedenou v čl. 6.7 výzvy, či dokonce legitimní očekávání, že mu bude dotace v rámci programu MŮJ KLUB 2019 přiznána.

71. K uvedenému soud poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud již v minulosti opakovaně upozornil na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“), ze které vyplývá, že *„za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, publ. pod č. 2713/2012 Sb. NSS, a v něm zmiňovaný rozsudek SDEU ze dne 25. 3. 2010 ve věci C-414/08, *Sviluppo Italia Basilicata proti Komisi*).
72. Nejvyšší správní soud ve své ustálené rozhodovací praxi navazující na výklad zásady legitimního očekávání provedený ve výše uvedeném rozsudku a v něm připomínané rozsudky SDEU ze dne 13. 3. 2008 ve věci C-383/06 až C-385/06, *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další*, a ze dne 21. 12. 2011 ve věci C-465/10, *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, ustáleně judikuje, že příjemce dotace se může úspěšně dovolat zásady legitimního očekávání při splnění dvou podmínek: 1) příslušný orgán mu poskytl konkrétní ujištění, která u něj mohla vzbudit legitimní očekávání; 2) tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy, resp. postup podle těchto ujištění nepředstavuje „zjevné porušení platné právní úpravy.“ Nejvyšší správní soud přitom později v rozsudku ze dne 15. 6. 2018, č. j. 5 Afs 7/2018-39 vyložil, že o legitimním očekávání ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva lze hovořit až poté, co poskytovatel rozhodne o přiznání dotace podle § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel. Na dotaci zásadně není právní nárok (§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel), proto teprve po jejím přiznání judikatura dovozuje legitimní očekávání příjemce dotace, že za předpokladu splnění všech stanovených podmínek mu bude dotace proplacena.
73. V posuzovaném případě byla žalobci napadeným rozhodnutím žádost o poskytnutí dotace zamítnuta s odůvodněním, že podmínku pro přiznání dotace uvedenou v čl. 6.7 výzvy vůbec nesplňuje. Z ničeho nevyplyvá, že by se žalobci dostalo „konkrétních ujištění“ ve smyslu citované judikatury Nejvyššího správního soudu (respektive judikatury SDEU, na niž Nejvyšší správní soud odkázal). Z postupu původního žalovaného též nelze nikterak dovozovat, že by poskytovatel dotace postupem v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím 2018 žalobce konkrétně a specificky ujistil o tom, že splňuje podmínku uvedenou v čl. 6.7 výzvy. Jak bylo uvedeno výše, ani pokud by bylo v řízení prokázáno, že žalovaný na nesplnění povinnosti finančního vypořádání a vyúčtování žalobce neupozornil, nesplnění povinnosti mu nevytkl a nevyzval jej k nápravě, event. mu za nesplnění podmínky nevyměřil odvod, ač tak případně učinit měl, nebylo by možné dovozovat, že tím byl žalobce ujistěn tom, že povinnost vyplývající z § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel a vyhlášky včas a řádně splnil, a splňuje tedy i podmínku uvedenou v čl. 6.7 výzvy.
74. Soud se rovněž neztotožnil s námitkami brojícími proti porušení principu proporcionality. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že se v posuzovaném případě jednalo o ryze formální pochybení, které nemělo žádný význam z hlediska účelného vynaložení dotačních prostředků, a zároveň považuje za nepřiměřené, aby byl (za situace, kdy původní žalovaný nepředložil kompletního vyúčtování vč. finančního vypořádání se státním rozpočtem v termínu do 15. 2. 2019 označil v rozhodnutí 2018 za nevýznamné, jelikož s tím spojil

sankci ve výši max. 5 % z poskytnuté dotace, a to navíc pouze v případě, že toto nebude napraveno ani v dodatečně stanovené lhůtě), za porušení dané povinnosti vyloučen z dotačního procesu v následujícím kalendářním roce.

75. Soud na tomto místě v plném rozsahu odkazuje na závěry uvedené v rámci vypořádání námitek uplatněných pod prvním žalobním bodem. Je toho názoru, že předmětnou podmínku pro přiznání dotace nelze i se zřetelem ke shora připomínané rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu považovat za nevýznamnou a porušení související povinnosti toliko za marginální a nepodstatné pochybení administrativního charakteru, a zprostředkovaně na tom stavět závěr o neproporcionality zásahu původního žalovaného do práv žalobce.
76. Soud poukazuje na to, že i podle judikaturní praxe je požadavek plnění povinnosti vyplývající z § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel a § 9 odst. 1 vyhlášky požadavkem plně odůvodněným a racionálním, jehož význam nelze marginalizovat. Současně soud upozorňuje na to, že žalobce setrval v daném ohledu ve své argumentaci ve striktně obecné a paušální rovině, aniž by prokázal, že požadované podklady původnímu žalovanému předložil (příp. k jakému datu) a rovněž aniž by doložil, že se původnímu žalovanému ve skutečnosti všech relevantních údajů odpovídajících náležitostem vypořádání a vyúčtování podle vyhlášky dostalo. Nebylo přitom úlohou soudu, aby tato tvrzení za žalobce iniciativně dotvářel. Sám žalobce ostatně v rámci své žalobní argumentace nečinil sporným, že předmětnou povinnost včas a řádně nesplnil.
77. Žalobce dále s poukazem na jím odkazovanou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu namítal, že nemůže být v souladu s principem proporcionality vyloučení žadatele z dotačního procesu za pouhé formální pochybení v podobě nepředložení finančního vypořádání se státním rozpočtem. Fakticky se tak domáhal toho, aby soud vyslovil, že výzva, která žalobce pro případ nesplnění takové podmínky diskvalifikuje, spojuje nesplnění dané podmínky s nepřiměřenými důsledky.
78. Správní soudy v minulosti opakovaně zdůraznily širokou míru autonomie poskytovatelů dotace při stanovení dotačních podmínek a s tím spojený omezený rozsah jejich soudního přezkumu.
79. Soud dále v tomto směru poukazuje na závěry vyslovené v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018-37, publ. pod č. 3757/2018 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„soudní kontrola veřejné správy není bezbřehá. Existují oblasti činnosti veřejné správy, jejichž kontrola podléhá jiným mechanismům. Správní soudnictví je vyhrazeno ochraně veřejných subjektivních práv (§ 2 s. ř. s.). Rozhodování o tom, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, za jakých podmínek a jakým subjektům (zda soukromým či veřejným, zda podnikatelským či nepodnikatelským atd.) bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat. Teprve při rozhodování o konkrétních právech a povinnostech konkrétních adresátů o jejich žádosti o poskytnutí dotace je soudní přezkum možný (možnost přezkumu rozhodnutí o neposkytnutí dotace dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, čj. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS). Jinými slovy až na podkladě dříve nastavených pravidel může soud přezkoumávat, zda při rozhodování o neposkytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou dodržována pravidla, která si stát sám nastavil. Do té doby skutečně existuje určitý prostor pro relativně volnou úvahu státu, co bude, či nebude*

podporovat. Zásadně tedy před rozhodnutím podle § 14 rozpočtových pravidel nepřipadá soudní přezkum v procesu čerpání dotací v úvahu.

Nejvyšší správní soud nepochybně, že dotační politika státu by neměla být zcela svévolná. Její kontrola však není v gesci správních soudů (do určitého okamžiku). (...)

V návaznosti na přezkum rozhodnutí o neposkytnutí dotace totiž nelze přezkoumávat Výzvu jako takovou. Zásadně totiž bude soud posuzovat pouze to, zda poskytovatel dotace postupoval férově a dodržel v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků všechna stanovená pravidla, mezi která patří i pravidla vyplývající z výzvy k předkládání žádostí o dotaci. Zásah soudu do podmínek obsažených v takové výzvě tak bude možný pouze ve výjimečných případech (např. pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě skutečně zcela zjevně nepřijatelná). Obecně však výzvy není možné plně přezkoumávat v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace.“

80. Soud uvedené závěry, které byly potvrzeny rovněž v dalších rozsudcích Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 7/2018-39 a ze dne 15. 6. 2018, č. j. 5 Afs 7/2018-39), zcela sdílí, bez výhrad se s nimi ztotožňuje a v posuzované věci z nich vychází.
81. V nyní řešeném případě žalobce v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí brojí v důsledku proti obsahu výzvy k podávání žádostí podle § 14j odst. 1 rozpočtových pravidel. Svými žalobními námitkami poukazuje na to, že porušení podmínky uvedené v čl. 6.7 výzvy nemůže vést k zamítnutí žádosti o podporu. Soud podotýká, že vymezení podmínek rozhodných pro přiznání dotace (shodně jako určení okruhu oprávněných žadatelů) ve výzvě k podávání žádostí o dotaci představuje v souladu s výše reprodukovánými judikaturními východisky takovou oblast výkonu veřejné správy, která až na dále uvedené výjimky nemůže být v demokratickém právním státě založeném na mj. na principech dělby moci podrobena soudnímu přezkumu. Platí totiž, že vymezení podmínek určujících pro to, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, specifikace okruhu subjektů, které mohou o dotační prostředky alokované na takové oblasti žádat, jakož i identifikace dalších podmínek a parametrů, za nichž bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat.
82. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku, úkolem správních soudů není přezkoumávat pravidla nastavená ve výzvě k podávání žádostí, nýbrž na podkladě takto poskytovatelem dotace dříve nastavených pravidel v mezích žalobních námitek prověřit, zda při rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou takto nastavená pravidla skutečně respektována a dodržována, resp. zda poskytovatel dodržel v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků všechna stanovená pravidla, včetně pravidel stanovených výzvou k předkládání žádostí o dotaci.
83. Soud plně sdílí závěry Nejvyššího správního soudu, který jednoznačně uzavřel, že jakkoli je neúspěšnému žadateli po vydání rozhodnutí o neposkytnutí dotace umožněno podrobit postup poskytovatele soudnímu přezkumu, ani v rámci přezkumu takového negativního rozhodnutí není obecně možno přezkoumávat výzvu k předkládání žádostí o dotaci. Jak upozornil Nejvyšší správní soud, takový případný zásah soudu založený na věcném posouzení podmínek obsažených v takové výzvě připadá v úvahu pouze ve zcela výjimečných případech, a to tehdy, pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na ve výzvě uvedenou podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

skutečně zcela zjevně nepřipustná. Mimo takto vymezený okruh výjimečných situací nelze výzvy k předkládání žádostí o dotaci a v nich obsažená pravidla v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace přezkoumávat.

84. Soud již výše vyložil, že pravidlo uvedené v čl. 6.7 výzvy nepovažuje za zjevně neopodstatněné; nemá přitom pochybnosti ani o tom, že by snad bylo v demokratickém právním státě zcela zjevně nepřipustné. Pro takový závěr nenalezl soud žádné opodstatnění. Ani žalobce ostatně nepoukázal na žádnou konkrétní relevantní okolnost svědčící pro opačný závěr. Soud tedy ani námitky uplatněné pod čtvrtým žalobním bodem neshledal důvodnými.
85. Pokud pak žalobce pod pátým žalobním bodem tvrdil, že postup žalovaného byl v rozporu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí a zásadou legality dle § 2 odst. 2 správního řádu, soud předesílá, že tyto námitky jsou konstruovány velmi obecným způsobem, neboť žalobce z argumentace založené na odkazovaném právním rámci nevyvozuje žádné konkrétní implikace do projednávané věci či dopady do svého právního postavení.
86. Soud k takto obecně uplatněným žalobním námitkám podotýká, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Rovněž není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
87. Poukazoval-li tedy žalobce bez dalšího na porušení jím označených ustanovení ústavního pořádku, resp. správního řádu, soudu neušlo, že uvedená obecná tvrzení nijak nekonkretizoval a nespecifikoval, kterým konkrétním postupem správních orgánů a v jakém konkrétním ohledu mělo k porušení uvedených ustanovení dojít. Nejvyšší správní soud přitom ve svých rozhodnutích opakovaně upozorňuje na skutečnost, že obecně formulované žalobní námitky, které jsou prostým výčtem porušení právních předpisů bez uvedení toho, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke zkrácení práv žalobce, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, které by umožňovaly soudní přezkum.
88. Pokud se tedy žalobce v žalobě omezil na paušální a blíže nerozvedené poznámky stran tvrzeného porušení uvedených principů a zásad, nezbylo soudu než v obdobně obecné rovině (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, čj. 6 Afs 9/2015 - 31) konstatovat, že napadené rozhodnutí takovými vadami netrpí. Poukazem žalobce na tvrzená porušení daných principů se soud mohl zabývat toliko na půdorysu dalších, konkrétněji vznesených námitek uplatněných pod prvním až čtvrtým žalobním bodem; ani ty však ze shora vyložených důvodů neshledal opodstatněnými.
89. Závěrem soud dodává, že při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí nelze jakkoli přihlížet k namítané nové, resp. aktuální praxi při posuzování žádostí v rámci dotačního

programu cíleného na sportovní kluby, neboť při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

VII. Závěr a náklady řízení

90. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
91. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalované žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 22. září 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu